

Likvidace dědictví

Soud neodmítne přihlášku pohledávky podanou věřitelem zůstavitele postupem podle ustanovení § 240 odst. 2 písm. a) z. ř. s. tehdy, jestliže ji věřitel podal opožděně jen proto, že mu soudem (soudním komisařem) byly poskytnuty nesprávné nebo neúplné informace o tom, kdy došlo (dojde) ke skončení běhu přihlašovací lhůty, a že z nich při podávání přihlášky v dobré víře vycházel.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 24 Cdo 3100/2025-1352 ze dne 24.2.2026)

Nejvyšší soud rozhodl ve věci pozůstalosti po V. V., zemřelém dne 30. srpna 2019, o odmítnutí přihlášky věřitelky E. J. do likvidace pozůstalosti, zastoupené Mgr. T.B., advokátem se sídlem v P., vedené u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 13 D 1090/2019, o dovolání E. J. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. července 2025, č. j. 15 Co 159/2025-1064, tak, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. července 2025, č. j. 15 Co 159/2025 -1064, a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 8. dubna 2025, č. j. 13 D 1090/2019 -999, se zrušují a věc se vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 9 k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

1. Řízení o pozůstalosti po V. V., zemřelém dne 30. 8. 2019, bylo zahájeno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 18. 9. 2019, č. j. 13 D 1090/2019-4. Provedením úkonů v řízení o pozůstalosti po zůstavitelce byl pověřen nejprve JUDr. I.E., notář v Praze s působností pro Obvodní soud pro Prahu 9; posléze věc převzal (na základě pověření ze dne 1. 10. 2022) jako soudní komisař Mgr. P.D., notář v Praze s působností pro Obvodní soud pro Prahu 9.

2. V průběhu řízení vyšlo o dědickém právu najevo, že zůstavitel V. V. nezanechal závěť a že dědici zůstavitele ze zákonné dědické posloupnosti nebyli zjištěni. Soud prvního stupně proto jednal s Českou republikou - Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, na niž se ve smyslu ustanovení § 1634 o. z. hledí, jako by byla zákonným dědicem zůstavitele.

3. Na návrh České republiky - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových Obvodní soud pro Prahu 9 usnesením ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, stanovil obvyklou cenu majetku zůstavitele a jiných aktiv pozůstalosti ve výši 4 313 940 Kč, dluhy a další pasiva pozůstalosti ve výši 17 634 631,34 Kč a předlužení pozůstalosti ve výši 13 320 691,34 Kč (výrok I.), nařídil likvidaci pozůstalosti (výrok II.), vyzval věřitele zůstavitele, aby přihlásili své pohledávky do tří měsíců od právní moci usnesení (ve výroku III.), a jmenoval likvidačním správcem pozůstalosti advokáta JUDr. M.N. (výrok IV.). Usnesení doručoval kromě České republiky - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových a jmenovanému likvidačnímu správci pozůstalosti také věřitelům, které vyjmenoval pod body 1. až 29. v záhlaví usnesení. P. V. (jeden z těchto věřitelů) podal proti tomuto usnesení ve výroku I. odvolání (podáním, které došlo soudu prvního stupně dne 20. 6. 2024), které Městský soud v Praze usnesením ze dne 8. 11. 2024, č. j. 15 Co 310/2024-865, odmítl podle ustanovení § 218 písm. b) o. s. ř. s odůvodněním, že věřitel se stává účastníkem likvidace pozůstalosti „až v důsledku jejího nařízení“ a že P. V. ani „nepřísluší podat odvolání proti rozhodnutí dle ust. § 180 z. ř. s.“.

4. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, bylo vyvěšeno na úřední desce soudu dne 31. 5. 2024.

5. Na originále usnesení ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, soud prvního stupně (notář Mgr. P.D.) vyznačil doložku právní moci. Podle obsahu spisu k tomu došlo dne 20. 3. 2025 a podle doložky usnesení nabylo právní moci ve výrocích I., II. a III. dne 12. 6. 2024 a ve výroku IV. dne 30. 7. 2024; na originále usnesení je současně poznamenáno „PM ve spojení s 15 Co 310/2024-865“. Pokynem ze dne 21. 3. 2025 soud prvního stupně (notář Mgr. P.D.) nařídil, aby usnesení ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, bylo s doložkou právní moci zasláno kromě České republiky - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových a jmenovaného likvidačního správce také věřitelům zůstavitele, včetně věřitelky E. J. (jejího zástupce).

6. Podáním doručeným soudu prvního stupně (notáři Mgr. P.D.) dne 5. 2. 2025 věřitelka E. J. přihlásila do likvidace pozůstalosti svou pohledávku v celkové výši 1 830 000 Kč s příslušenstvím.

7. Obvodní soud pro Prahu 9 usnesením ze dne 8. 4. 2025, č. j. 13 D 1090/2019-999, přihlášku pohledávky E. J. jako opožděnou podle ustanovení § 240 odst. 2 písm. a) z. ř. s. odmítl. Dovedil, že jeho usnesení ze dne 27. 5. 2024, č. j. 12 D 1090/2019-650, nabylo ve výroku o nařízení likvidace pozůstalosti právní moci dne 12. 6. 2024, a že proto „skončila věřitelům lhůta k přihlašování pohledávek dne 12. 9. 2024“. Protože věřitelka E. J. přihlásila svou pohledávku teprve podáním, které bylo doručeno soudnímu komisaři dne 5. 2. 2024, je přihláška opožděná.

8. K odvolání věřitelky E. J. Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. 7. 2025, č. j. 15 Co 159/2025-1064, potvrdil usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud nejprve dovedl, že ve věci nařízení likvidace pozůstalosti nabylo usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, právní moci poté, co marně uplynula lhůta k podání odvolání „jediné osobě, která byla účastníkem řízení“ na základě „ustanovení § 110 odst. 1 z. ř. s., tj. státu“, a uzavřel, že usnesení soudu prvního stupně ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, nebylo napadeno odvoláním podaným k tomu oprávněnou osobou, a že proto nemohlo dojít ani ve výroku o nařízení likvidace pozůstalosti k „odložení účinků právní moci“. Protože lhůta k podání přihlášek do likvidace pozůstalosti uplynula dne 12. 9. 2024, byla přihláška E. J. podána opožděně.

9. Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala E. J. dovolání. Namítá v první řadě, že proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 27. 5. 2025, č. j. 13 D 1090/2019-650, podal odvolání věřitel P. V. a že proto toto usnesení nenabylo právní moci „v celém rozsahu“, což „systematicky a téměř rok uváděl i sám notář ve vztahu i k jiným účastníkům dědického řízení“. Účastníkům řízení v pozici věřitelů byla „opakovaně zamítána možnost nahlédnutí do pozůstalostního spisu“ a dovolatelce bylo soudem prvního stupně (notářem Mgr. P.D.) dopisem ze dne 21. 6. 2024 sděleno, že bude moci nahlédnout do spisu, „jakmile usnesení o nařízení likvidace ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, nabude právní moci“, a že tuto okolnost nelze přesně stanovit, neboť „usnesení o nařízení likvidace dosud nebylo všem doručeno“. To, že usnesení ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, dosud nenabylo právní moci, popřípadě že z tohoto důvodu jí nemůže být povoleno nahlédnout do spisu, notář Mgr. P.D. sdělil dovolatelce též ve vyjádření z 28. 8. 2024 a teprve v březnu 2025 došlo k vyznačení právní moci usnesení ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650. Dovolatelka dále rozvíjí úvahy o tom, že věřitel P. V. podal proti usnesení ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, odvolání „subjektivně a objektivně přípustné“ a že tedy usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti nemohlo nabýt právní moci, dokud o něm řádně nerozhodl odvolací soud; vzhledem k tomu, že o odvolání P. V. bylo Městským soudem v Praze rozhodnuto teprve usnesením ze dne 8. 11. 2024, č. j. 15 Co 310/2024-865, je vyloučeno, aby lhůta pro podání přihlášek pohledávek začala běžet dříve než 8. 11. 2024. Dovolatelka dále považuje za „nemyslitelné“, aby byla „přisuzována právní moc“ usnesení o nařízení likvidace „zpětně“, téměř po roce od zveřejnění usnesení na úřední desce soudu, a aby tak byl „počátek běhu lhůty pro přihlašování pohledávek stanoven k ukončenému okamžiku, kdy již nelze podávat přihlášky pohledávek“ ve lhůtě tří měsíců od právní moci usnesení, čímž se „vytváří stav jakési budoucí minulosti“. Přípustnost dovolání spatřuje dovolatelka zejména v tom, že v rozhodovací praxi odvolacího soudu dosud nebyla řešena

otázka suspenzivního účinku odvolání v případě rozhodnutí podle zákona č. [292/2013](#) Sb. (ve znění pozdějších předpisů), a navrhuje, aby dovolací soud napadené usnesení odvolacího soudu zrušil.

10. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 1 odst. 3 z. ř. s. a § 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníci řízení podle ustanovení § 117 odst. 1 z. ř. s.) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 240 odst. 1 o. s. ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

11. Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 1 odst. 3 z. ř. s. a § 236 odst. 1 o. s. ř.).

12. Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 1 odst. 3 z. ř. s. a § 237 o. s. ř.).

13. Dovolací soud přezkoumává rozhodnutí odvolacího soudu jen z důvodu vymezeného v dovolání; je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédne též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1 o. s. ř., § 229 odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. a § 229 odst. 3 o. s. ř., jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (srov. § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 242 odst. 3 o. s. ř.). Pro rozhodnutí dovolacího soudu je rozhodující stav v době vydání napadeného rozhodnutí odvolacího soudu (srov. § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 243f odst. 1 o. s. ř.).

14. Pro rozhodnutí soudů v projednávané věci bylo (mimo jiné) významné vyřešení právní otázky, zda a (popřípadě) jaký vliv na rozhodování o odmítnutí přihlášky pohledávky pro opožděnost ve smyslu ustanovení § 240 odst. 2 písm. a) z. ř. s. má (může mít) to, že soud prvního stupně vyznačil (zaznamenal) ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1 vyhlášky č. [37/1992](#) Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů na svém usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti (§ 195 a 196 z. ř. s.) doložku právní moci (údaj o tom, kdy usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti nabylo právní moci) chybně nebo sice správně, avšak až v době po uplynutí lhůty stanovené pro přihlášení pohledávek podle ustanovení § 196 odst. 2 písm. a) z. ř. s. Vzhledem k tomu, že tato otázka dosud nebyla v rozhodovací činnosti dovolacího soudu vyřešena a že její posouzení bylo v projednávané věci pro rozhodnutí odvolacího soudu významné (určující), dospěl Nejvyšší soud k závěru, že dovolání účastnice E. J. je proti usnesení odvolacího soudu podle ustanovení § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 237 o. s. ř. přípustné.

15. Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 242 o. s. ř., které provedl bez jednání (§ 1 odst. 3 z. ř. s. a § 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), Nejvyšší soud dospěl k závěru, že dovolání je zčásti opodstatněné.

16. Účastníky řízení o pozůstalosti při rozhodování o tom, zda bude nařízena likvidace pozůstalosti, jsou - jak vyplývá z ustanovení § 117 a § 195 odst. 1 z. ř. s. - ti, kdo jsou účastníky tohoto řízení podle ustanovení § 110 odst. 1 z. ř. s., a ten, kdo podal návrh na nařízení likvidace pozůstalosti. Účast těch, kdo jsou účastníky řízení o pozůstalosti podle ustanovení § 110 odst. 1 z. ř. s., jakož i (obdobně) těch, kteří podali návrh na nařízení likvidace pozůstalosti, zaniká dnem právní moci usnesení o nařízení likvidace (samozřejmě s výjimkou účasti na opravných prostředcích podaných proti usnesením soudu vydaným do té doby). Po právní moci usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti se stávají účastníky řízení věřitelé, kteří se přihlásili nebo kteří mají právo na uspokojení své pohledávky, i když se nepřihlásili, a likvidační správce (srov. § 117 odst. 1 z. ř. s.).

17. V poměrech projednávané věci z toho vyplývá, že při rozhodování o nařízení likvidace pozůstalosti byla jediným účastníkem řízení Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových; zůstavitel totiž – jak uvedeno již výše – žádné dědice (z pořízení pro případ smrti nebo ze zákonné dědické posloupnosti) nezanechal a žádný z věřitelů nepodal návrh na nařízení likvidace pozůstalosti. Právní moc usnesení soudu prvního stupně ze dne 27. 5. 2024, č.j. 13 D 1090/2019-650, ve výroku o nařízení likvidace pozůstalosti se za této situace odvíjí od jeho řádného doručení České republice – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových; doručení dalším osobám (zůstavitelovým věřitelům) má (může mít) toliko povahu „pořádkovou“ a nezakládá jim při rozhodování o nařízení likvidace pozůstalosti žádná procesní nebo hmotněprávní oprávnění.

18. Bylo-li podáno odvolání proti usnesení soudu prvního stupně ve výroku o nařízení likvidace pozůstalosti, nenabývá toto usnesení v napadeném výroku právní moci jen tehdy, bylo-li odvolání podáno tím, kdo je k tomu oprávněn, bylo-li odvolání podáno včas a jde-li o přípustné odvolání (srov. § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 206 o. s. ř.).

19. Jediný účastník pozůstalostního řízení při rozhodování o nařízení likvidace pozůstalosti (Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových) nepodal odvolání proti usnesení soudu prvního stupně ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650. Poté, co tomuto účastníku marně uplynula odvolací lhůta a co tedy již nebylo možné, aby napadl usnesení soudu prvního stupně ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, odvoláním, nabylo toto usnesení právní moci (srov. § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 159 o. s. ř.).

20. P.V. jako věřitel zůstavitele nebyl oprávněn podat odvolání proti usnesení soudu prvního stupně ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, neboť při rozhodování o nařízení likvidace pozůstalosti nebyl účastníkem řízení; k tomu mohlo dojít teprve poté, co podal přihlášku své pohledávky, nejdříve dnem právní moci usnesení soudu o nařízení likvidace pozůstalosti. Odvolání jím proti tomuto usnesení podané proto nemohlo mít za následek „odsunutí“ právní moci usnesení ve smyslu ustanovení § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 206 odst. 1 o. s. ř. až do rozhodnutí odvolacího soudu, ostatně odvolání P. V. bylo pravomocně odmítnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2024, č. j. 15 Co 310/2024-865. Soudy obou stupňů tedy dospěly ke správnému závěru, že usnesení soudu prvního stupně ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, ve výroku o nařízení likvidace pozůstalosti nabylo právní moci dnem 12. 6. 2024.

21. V usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti soud (mimo jiné) vyzve věřitele, aby u něho přihlásili své pohledávky ve lhůtě, kterou stanoví a která nesmí být kratší než 3 měsíce od právní moci usnesení /srov. § 196 odst. 2 písm. a) z. ř. s./ Věřitel může svou pohledávku přihlásit v době ode dne, kdy bylo usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti vyvěšeno na úřední desce soudu, až do uplynutí lhůty, která byla stanovena v usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti; lhůta stanovená pro podání přihlášky pohledávky je zachována jen tehdy, dojde-li příslušnému soudu nejpozději v poslední den lhůty, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout (srov. § 240 odst. 1 z. ř. s.). Opožděné přihlášky soud usnesením odmítne /srov. § 240 odst. 2 písm. a) z. ř. s./.

22. Smyslem a účelem lhůty pro podání přihlášek pohledávek, kterou stanoví soud a pro niž je předepsáno, že nesmí být kratší než 3 měsíce od právní moci usnesení, je jednak vytvořit dostatečný časový prostor pro věřitele, aby mohli řádně přihlásit svou pohledávku a doložit ji listinami, které jsou povinni k přihlášce připojit jako přílohy, jednak přispět k rychlé a účinné ochraně práv věřitelů tak, aby jejich přihlášené pohledávky mohly být v přiměřené době zjištěny a uspokojeny.

23. V projednávané věci byla právní moc usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti vyznačena dnem 12. 6. 2024 správně. Dovolatelka (stejně jako ostatní věřitelé) tedy měla pro podání své přihlášky u soudu k dispozici dobu ode dne 31. 5. 2024, kdy bylo usnesení vyvěšeno na úřední desce Obvodního soudu pro Prahu 9, až do dne 12. 9. 2024, kterým uplynula soudem stanovená lhůta pro podání

příhlášek.

24. Jakkoliv se může tato doba jevit pro podání přihlášek pohledávek jako dostačující, je třeba rovněž vzít v úvahu, že z pohledu věřitele není zásadně významné to, kdy lhůta počíná běžet a po jak dlouhou dobu může svou pohledávku přihlásit, ale především okamžik, kdy lhůta k podání přihlášek končí. Ke zjištění, kdy skončil běh soudem stanovené lhůty k podání přihlášek, je pak - jak vyplývá z výše uvedeného - určující poznatek o tom, kdy usnesení o nařízení likvidace pozůstalosti nabylo právní moci.

25. Takový poznatek může věřitel - obecně vzato - získat buď nahlédnutím do příslušného spisu, v němž je řízení o pozůstalosti vedeno, nebo z informací sdělených soudem (soudcem, notářem jako soudním komisařem nebo zaměstnancem soudu nebo soudního komisaře). Právo nahlížet do soudního spisu - jak vyplývá z ustanovení § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 44 o. s. ř. - mají nejen účastníci řízení a jejich zástupci, ale všichni, kteří na tom mají právní zájem nebo pro to mají vážné důvody, tedy nepochybně také věřitelé zůstavitele, kteří v řízení o pozůstalosti hodlají uplatit své pohledávky nebo je již uplatnili.

26. V projednávané věci soud prvního stupně (notář Mgr. P.D. jako soudní komisař) ve zřejmém rozporu s ustanoveními § 1 odst. 3 z. ř. s. a § 44 odst. 2 o. s. ř. dovolatelce (jejímu zástupci) neumožnil nahlédnout do spisu vedenému o tomto řízení a lze z jeho úkonů dovodit, že tak hodlal učinit teprve poté, co je usnesení ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, nabude právní moci (o tom, kdy toto usnesení nabude právní moci, měl ovšem „poněkud zkreslené představy“).

27. Za této situace mohla dovolatelka učinit poznatek o tom, kdy usnesení soudu prvního stupně o nařízení likvidace pozůstalosti nabylo právní moci, pouze na základě informací, které jí poskytl soud prvního stupně (notář Mgr. P.D. jako soudní komisař). Informace poskytnuté soudem (soudním komisařem) musí být nepochybně správné a úplné a každý to může důvodně očekávat (předpokládat). Nemůže proto mít újmu na svých právech ten, kdo jedná v dobré víře, že informace (zejména o průběhu řízení) jsou správné a úplné, i když se později ukáže, že tomu tak nebylo.

28. Byla-li dovolatelce poskytnutá informace o tom, kdy usnesení o nařízení likvidace nabylo (má nabýt) právní moci, zřejmě mylná a neúplná a zjistila-li správný den právní moci usnesení soudu prvního stupně ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, teprve po uplynutí soudem stanovené lhůty k podání přihlášky (z obsahu spisu je totiž nepochybné, že soud prvního stupně vyznačil na svém usnesení ze dne 27. 5. 2024, č. j. 13 D 1090/2019-650, doložku právní moci teprve dne 20. 3. 2025, i když ve skutečnosti nabylo právní moci dnem 12. 6. 2024 a lhůta k podání přihlášek uplynula dnem 12. 9. 2024), nemůže podle dovolacího soudu takový postup soudu prvního stupně (soudního komisaře) mít za následek, že dovolatelka nebude mít možnost podílet se na likvidaci pozůstalosti jen proto, že z (neúplných a nesprávných) informací soudu prvního stupně (notáře Mgr. P.D. jako soudního komisaře) v dobré víře vycházela.

29. Z uvedených důvodů dospěl Nejvyšší soud k závěru, že soud neodmítne přihlášku pohledávky podanou věřitelem zůstavitele postupem podle ustanovení § 240 odst. 2 písm. a) z. ř. s. tehdy, jestliže ji věřitel podal opožděně jen proto, že mu soudem (soudním komisařem) byly poskytnuty nesprávné nebo neúplné informace o tom, kdy došlo (dojde) ke skončení běhu přihlašovací lhůty, a že z nich při podávání přihlášky v dobré víře vycházel. Soudy obou stupňů v projednávané věci vedeny chybným právním názorem však k uvedenému závěru nepřihlédly.

30. Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci; protože nejsou dány podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu rozsudku odvolacího soudu, Nejvyšší soud usnesení odvolacího soudu zrušil (§ 1 odst. 3 z. ř. s. a § 243e odst. 1 o. s. ř.). Vzhledem k tomu, že důvody, pro které bylo

zrušeno usnesení odvolacího soudu, platí i na usnesení soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud i toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně (Obvodnímu soudu pro Prahu 9) k dalšímu řízení (§ 1 odst. 3 z. ř. s. a § 243e odst. 2 věta druhá o. s. ř.).

Další články:

- [Náhrada škody](#)
- [Nájemné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Péče o dítě \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o smlouvě budoucí \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)
- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)